

Připomínky k síťové neutralitě

Otázky pochází z Veřejné připomínky k síťové neutralitě a otevřenému Internetu [http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommlibrary/public_consult/net_neutrality/index_en.htm].

Otázka 1

Question 1: Is there currently a problem of net neutrality and the openness of the internet in Europe? If so, illustrate with concrete examples. Where are the bottlenecks, if any? Is the problem such that it cannot be solved by the existing degree of competition in fixed and mobile access markets?

Odpověď:

- omezování přenášených dat proti vůli zákazníka:
 - cenzura dle blacklistů zahraničních organizací (Internet Watch Foundation) – neodpovídají místnímu právu (porušují zákaz cenzury), jde obtížně sjednat nápravu, špatně se kontroluje, zda se tam omylem neoctl i vlastní web, stejně nefunguje blokování některých typů provozu (P2P sítě, SMTP) nebo nepřiměřené omezování jejich rychlosti
- střet zájmů, je-li poskytovatel připojení zároveň poskytovatelem obsahu nebo služby
 - mobilní operátoři blokují telefonování přes VoIP
 - mobilní operátoři blokují přístup ke svému WAPu přes IP protokol
- rychlost – to co se prodá jako připojení rychlosti 10Mbps má zpravidla udávanou rychlost jen v jednom směru, jen do místní sítě, a jen pokud síť nepoužívá mnoho uživatelů najednou – klamání zákazníka, neférová konkurence, znevýhodňování některých služeb před jinými
- nadměrné používání NAT a dynamických adres – statické veřejné jsou většinou jen za příplatek a upload bývá pomalý, zákazník tak může stahovat, ale šíření vlastních dat je obtížné. Svět veřejných IPv4 ovšem celý nakonec nevyhnutelně skončí za NATem a bez NATu se bude provozovat asi pouze IPv6, to je prostě realita daná počtem adres. NAT navíc do jisté míry zvyšuje soukromí a anonymitu uživatelů. Logování ip_contracku na NATových strojích je poměrně technicky obtížné a spousta ISP ho navzdory direktivám EU a ČTÚ zatím neprovádí.
- Potenciální možnost zneužití síťové neutrality vynutitelné regulačním úřadem ze strany velkých hráčů: komunitní sítě dnes nabízí svým uživatelům propojení (např. na privátních IP adresách – CZFree.Net) mezi sebou plnou rychlostí média (typicky 100 Mbps ethernet, často připojené na páteřní sítě providerů – ale třeba v Břevnově, na Petřínách nebo na Žižkově jde už i o optické sítě – i když o obchodní politice v jiných komunitních optických sítích než je ta v Břevnově nemáme přesné informace – typická rychlost, která je v těchto sítích nabízena do veřejného Internetu, se ovšem pohybuje kolem 10–20% maximální rychlosti média) a propojují se takto mezi sebou. Rychlost připojení v komunitní síti není na rozdíl od rychlosti placeného připojení do veřejného Internetu omezoována, a v některých případech je dokonce samotný přístup do sousedské sítě bezplatný a

zpoplatňováno je pouze připojení dále do Internetu. Špatně formulovaný požadavek síťové neutrality by tedy de-facto mohl regulačnímu orgánu umožnit, aby sousedským sítím tento druh aktivity zakázal – přitom v ČR využívá služby malých nebo relativně malých sousedských, komunitních či neziskových, převážně (ale nejen) bezdrátových sítí až třetina obyvatel – a pokud nebudou tyto sítě mít v ruce nějaké „eso“, kterým mohou přebít komerční nabídky, tak tento podíl na trhu mohou snadno ztratit, nebo mohou být za neomezování provozu uživatelů mezi sebou pokutováni (na druhou stranu – placený internetový provoz bývá výměnou za omezení šířky pásma zase často prioritizován, což ovšem na místní provoz má téměř nulový dopad...). Síťovou neutralitu je tedy možné porušit i jaksi „obráceným směrem“ (obsah poskytovaný velkými hráči, podléhá traffic shapingu, zatímco místní obsah poskytovaný místní komunitou je přenášený plnou rychlostí média) – a požadavek síťové neutrality by v tomto ohledu tedy mohl poskytovateli naříditi, aby velcí hráči měli k dispozici vždy plnou rychlost média – přesto, že by to třeba komunitní síti výrazným způsobem zvedlo náklady.

- dalším problémem je potenciální možnost omezení peeringu mezi menšími ISP a vynucený nákup tranzitní konektivity od velkých hráčů (myšleno velkých poskytovatelů konektivity – nikoliv velkých poskytovatelů obsahu). Pokud se například dva poskytovatelé vzájemně propojí pomocí 1 Gbps portu, ale každý z nich nakupuje pouze 100 či 200 Mbps tranzitní konektivity – a nebo i pokud nakupují také 1 Gbps, ale tento uplink je vytížen na 90%, zatímco vzájemný peering je využíván pouze příležitostným provozem (toto dnes u malých poskytovatelů typické velikosti bude velice častý stav), tak může nevhodně formulovaný požadavek síťové neutrality v podstatě vést k zákazu bezplatného propojování (peeringu) poskytovatelů Internetu mezi sebou.
- požadavek síťové neutrality, který je jistě žádoucí z hlediska pohledu koncového uživatele, je tedy nutné implementovat tak, aby nezabraňoval kvalitnějšímu propojení tam, kde je bez větších nákladů možné. Pirátská strana podporuje lepší využitelnost internetu pro provoz peer-2-peer sítí a jejím cílem by nemělo být zvýhodňování velkých centralizovaných poskytovatelů obsahu (kteří v podstatě nemají zájem na tom, aby mezi sebou malí hráči byli propojení větší šířkou pásma, než kterou ve směru k těmto hráčům disponují oni sami). p2p sítě přitom dnes neslouží jen pro sdílení obsahu, ale i pro distribuované vyhledávání, apod. – a současně p2p sítě mohou lokalizovat, které dva nody jsou propojené rychleji, a automaticky zorganizovat jejich užší spolupráci, která je přitom v zájmu celku
- od začátku nebyl Internet nikdy „neutrální“ v tom smyslu, že by ke všem destinacím v síti byla k dispozici stejná rychlost připojení: iluze neutrality vznikala spíše díky nedostatečným možnostem zastaralých primitivních technologií používaných k překonání poslední míle a připojení koncového uživatele (dial-up modem, ADSL modem, apod.)
- pro zjednodušení by možná stálo za to, aby regulátor požadavek vynucení síťové neutrality omezil pouze na přípojky, které jsou asymetrické (např. ADSL): u těch přípojek, u kterých rychlost uploadu dosahuje rychlosti downloadu (a to alespoň half-duplexně), je požadavek vynucování síťové neutrality potenciálně kontraproduktivní a jde proti nejzažšímu zájmu uživatelů sítí (a tímto zájmem je podle mě maximální možná rychlost propojení všude, kde je to možné)

Otázka 2

Question 2: How might problems arise in future? Could these emerge in other parts of the internet value chain? What would the causes be?

Odpověď:

- větší provázanost providerů a poskytovatelů služeb
- vytváření monopolů a omezování koncových uživatelů
- ještě větší tlak proti soukromí a otevřené komunikaci pod záminkou boje proti zločinu, zneužívání dětí, terorismu apod.
- docházející IPv4 adresy a oddalování přechodu na IPv6 může způsobit rozdělení internetu na oblast poskytovatelů a oblast konzumentů, asymetrická připojení tomu ještě pomáhají

Otázka 3

Question 3: Is the regulatory framework capable of dealing with the issues identified, including in relation to monitoring/assessment and subsequent enforcement

Odpověď: Není, je nekompetentní a jde na ruku velkým hráčům.

poznámka ISP: Toto je částečně takové populistické gesto. Ve skutečnosti se mi nezdá, že by mě ČTÚ nějak omezoval malé operátory na úkor velkých hráčů - tedy, to, že je postupně snižována regulace velkých hráčů, nelze jednoznačně odsuzovat - nevím, jestli voláme nutně po větší regulaci telekomunikací...

Ovšem: za projev přehnané regulace bych tedy snad považoval to, že čísla přidělována pro pevné linky jsou dnes vázána na konkrétní region a formálně nejsou přenositelná. Ve skutečnosti není důvod, aby se na VoIP čísla v budoucnu nevolalo např. přes mobilní IP síť, a tím reálně došlo ke zlomení monopolu velkých mobilních operátorů.

Otázka 4

Question 4: To what extent is traffic management necessary from an operators' point of view? How is it carried out in practice? What technologies are used to carry out such traffic management?

Odpověď: Mělo by se jednat jen o rozdělení kapacity pásma mezi zákazníky nebo o snižování latencí některých protokolů. Neměla by zde být cenzura nevyžádaná zákazníkem, blokování nebo omezování rychlosti některých protokolů na úkor jiných.

Poznámka ISP: snižování priorit (ne latencí - vyšší latence je až důsledek zaplnění šířky pásma) na úrovni protokolů většinou není nutné. Zařízení, které má být prioritizováno, je efektivnější přidělit vlastní IP adresu, a neřešit jednotlivé protokoly (zejména proto, že se na Internetu kdykoliv může nová technologie a nové protokoly, a je nesmysl prioritizovat třeba SIP na úkor proprietárního Skype, nebo vice versa, apod. - nemluvě o tom, že nízkou latencí vyžadují i online internetové hry, které se každé rok objevují zcela nové, apod.)

obecně platí, že nikdy není problém prioritizovat to, čemu stačí nižší šířka pásma a nebo (diskutabilně) to, u čeho během nějakého delšího období nejsou velké datové přenosy. toto je statisticky zanedbatelné a obchodně zcela neutrální (tzn. provideři, pokud některý z nich nezíská monopol, mezi sebou budou soutěžit, kdo uživatelům zdarma nabídne lepší QoS pro realtime streamované videa ve všech jeho podobách: k té by pochopitelně nemělo docházet ve prospěch jednoho zákazníka na úkor ostatních zákazníků. (toto je ovšem opěť spíše obchodní problém: pokud zákazník nedostane službu s takovými parametry, které si platí, měl by mít možnost službu reklamovat, a kritéria pro tuto reklamaci by měla být pokud možno co nejvíce neutrální a jednoznačná - a právě rozhodování a posuzování, zda

služba splňuje inzerované parametry, by zřejmě mělo spadat do kompetence regulačního úřadu..)

Ještě konkrétní příklad hlediska úhlu pohledu ISP: jednoduše jsme každému zákazníkovi, o které víme, že má VoIP telefon s konkrétní IP adresou, přidělili pro tento telefon zcela „zdarma“ (rozuměj: v ceně širokopásmového paušálu) vyhrazené pásmo 256 kbps, které pro potřeby VoIP telefonování dle našich pokusů plně postačuje. Toto pásmo jsme vyhradili pravda nejen na jeho úkor, ale formálně vzato i na úkor všech ostatních (resp. na úkor jakési rezervy média a internetové brány). Ve chvíli, kdy bychom v tomto VoIP pásmu registrovali nadměrné datové přenosy, bychom pravděpodobně zákazníka kontaktovali a zjišťovali, zda tam je opravdu připojený telefon - samotné VoIP přenosy většinou probíhají v řádu jednotek MB denně. Vzhledem k tomu, že tato funkční prioritizace VoIP provozu je navíc zcela volitelná, tak se zákazník sám může rozhodnout, zda je pro něj výhodné ji využít nebo nikoliv.

Zcela jiná by byla situace z hlediska IPTV (internetové televize) - tam by podobný přístup mohl ostatní klienty už omezit dost výrazně (v podstatě dnes platí, že objem provozu VoIP je bezkonkurenčně nejnižší, následuje web a pošta, potom streamované video v běžné kvalitě, poté p2p sítě, a nejnáročnější je HDTV streaming - video ve vysoké kvalitě, u kterého je navíc požadavek na to, aby se „netrhalo“). Tedy v podstatě nemá smysl toto řešit nějak paušálně: stejná regulace, která by mohla být užitečná pro omezení prioritizace HDTV videa, by současně zbytečně omezila prioritizaci VoIP/SIP telefonování, která nikoho nic nestojí a nikoho neomezuje (tedy kromě zisků dosavadních operátorů pevných linek).

Z hlediska poskytovatele by bylo vhodné, aby u každého telekomunikačního produktu existovala co nejjednoznačnější definice jeho parametrů (např. co to přesně znamená „agregace“, co to přesně znamená „bez datového limitu“ - což je často lež - apod.) - a aby poskytovatel, jehož Internet inzerované parametry nesplňuje, mohl být nějakým způsobem třeba obviněn z nekalé soutěže. různé druhy přístupu k Internetu nikdy nebudou stejně kvalitní - toto je v podstatě dané technicky, tím, že různé technologie mají různé možnosti - ale zákazník by neměl být klamán, pokud je toto připojení nějakým způsobem omezené.

Otázka 5

Question 5: To what extent will net neutrality concerns be allayed by the provision of transparent information to end users, which distinguishes between managed services on the one hand and services offering access to the public internet on a 'best efforts' basis, on the other?

Odpověď: * myslíme, že pokud uživatel používá QoS pro menší latenci protokolů typu VoIP, tak že by ho ISP měl použít pro prioritu zákaznickova provozu v rámci jeho přidělené části pásma

- priority by neměly měnit rozdělení přenosového pásma mezi zákazníky, to by nebylo fér, a začalo by se to zneužívat
- je čistě na zákazníkovi, jak svou část pásma využije, za to jaký si vybere protokol nemá dostat pomalejší nebo rychlejší připojení
- ISP nemá blokovat „nelegální obsah“ pokud ho o to zákazník sám nepožádá - „nelegální obsah“ je v každé zemi něco jiného, ISP nemá přebírat práci policie, jednalo by se o nepřípustný zásah do komunikace, bylo by nutné komunikaci plošně odposlouchávat, a stejně by to nefungovalo

Otázka 6

Question 6: Should the principles governing traffic management be the same for fixed and mobile networks?

Odpověď: Ano, ve všech typech sítí má mít uživatel kontrolu nad tím jak využije přenosové pásmo které si zaplatil, ISP poskytuje službu, nikoliv dohled.

Čistě technická poznámka: ze své fyzikální podstaty bude potřeba QoS u mobilních technologií vždycky vyšší, než u fixních instalací (ať už kabelových, nebo bezdrátových). Současně - ze stejného důvodu si je uvědomit, že mobilní připojení je v podstatě vždycky nějakým způsobem sdílené, zatímco fixní instalace mohou být alespoň teoreticky „vyhrazené“. Nemožnost garantovat nějaké minimální parametry služby (např. dostačující pro VoIP) v mobilní síti tedy v konečném důsledku nahrává mobilním operátorům - kteří se takto budou moci vymlouvat, že vlastně nejsou schopni nabídnout službu s takovým parametry, aby umožňovala v mobilní síti bezplatné VoIP volání: GSM provideři pochopitelně na svém vlastním L2 (layer 2) prioritizují vlastní hlasové packety před datovými packety - a zákaz další prioritizace na vyšších layerech (L4/L3 = TCP/IP) by pro ně vlastně byl vítanou záminkou, proč nenabízet kvalitní mobilní IP konektivitu: prostě by nabídli natolik levné „neomezené“ datové tarify s vysokou agregací, že by latence sítě byla zaručeně nepoužitelná pro sofistikované IP služby vyžadující nízkou latenci packetů. A tarify, které by uživatelům garantovaly nízkou latenci alespoň pro určité omezené množství datových packetů (= přenesených dat) by nenabídli - protože by taková to možnost konkurovala jejich vlastním předraženým službám (např. hlasovým - viz přemrštěné poplatky za mezinárodní roaming, apod.). Tedy v podstatě: síťová neutralita v mobilních sítích může vést k tomu, že „s vaničkou vylejeme i dítě“, protože mobilní operátoři si tím spokojeně zdůvodní, že garantovaná latence. Pro uživatele by přitom mohlo být výhodné, kdyby si vždy mohl vybrat mezi tarifem např. s FUP či jiným datovým limitem a SOUČASNĚ garantovanou latencí packetů - a NEBO tarifem, který je nějakým způsobem „neomezený“ - ale současně bude vždy zatížený negarantovanou a obvykle špatnou latencí packetů. Toto je skutečně omezení, které je dané v podstatě fyzikálními vlastnostmi frekvencí, které jsou vhodné pro použití v mobilních sítích: další technické inovace v případě mobilních sítí už větší šířku pásma v podstatě nemůže vydobýt, protože vyšší frekvence fungují pouze na přímou viditelnost a se směrovými anténami, vyšší vysílací výkony by zase přinesly zdravotní rizika, apod. - určitou budoucnost sice může mít třeba vykrytí soukromých prostor vysílači o nízkém výkonu, vycházející např. z úspěchu Wi-Fi sítí - ale my se bavíme o fungování celoplošné mobilní konektivity a ne o tom, že někde-by-to-občas-fungovat-mohlo.

Otázka 7

Question 7: What other forms of prioritisation are taking place? Do content and application providers also try to prioritise their services? If so, how – and how does this prioritisation affect other players in the value chain?

Odpověď: Ano, je-li poskytovatel připojení zároveň poskytovatelem služby, hrozí konflikt zájmů. Pokud se jedná jen o lepší dostupnost vlastních služeb, je to ještě OK, problém je ale s následujícími:

- blokování nebo omezování provozu konkurujícího vlastním službám - u mobilních operátorů např. VoIP nebo WAP přes IP protokol

Otázka 8

Question 8: In the case of managed services, should the same quality of service conditions and parameters be available to all content/application/online service providers which are in the same situation? May exclusive agreements between network operators and content/application/online service providers create problems for achieving that objective?

Odpověď: Všichni mají mít stejné možnosti, jinak se jedná o umělé omezování konkurenčního prostředí.

Ano - ale pozor na to, že v tomto doměle konkurenčním prostředí už dnes existují nové neviditelné monopol a oligopoly (tzv. tier one providers, kteří jsou tak velcí, že si s nimi nikdo není schopen vynutit peering, a všichni jim za konektivitu platí). běžný konzument s těmito velkými hráči vůbec nepřijde do styku, protože třeba i zdánlivě velcí lokální operátoři jsou pouze jejich zákazníci, z hlediska obchodu s tranzitní konektivitou.

Zakázat přímý peering maximální možnou rychlostí média jednotlivým dílčím hráčům/autonomním systémům by v podstatě bylo něco podobného, jako zakázat dvěma vesnicím, aby si mezi sebou postavili přímou místní komunikaci a nutit je používat existující placenou dálnici (s odvoláním na „neutralitu“ - že tím vesničané získávají neoprávněnou výhodu v rychlejším cestování oproti těm, kdo musí stát v zácpě na té placené dálnici).

V podstatě na Internetu vždy vznikne nějaké úzké hrdlo (typicky je to současně to placené připojení) - a nemusí jít o umělé omezení, ale prostě o přetížení sítě - zatímco ve směrech, kde není konektivita tolik poptávána, je neutralita porušována v podstatě už technickou podstatou toho, že tam existuje „zkratka“). Požadavek síťové neutrality by tedy bylo vhodné omezit zejména na poslední míli (a zejména pak na poslední míli realizovanou asymetrickou či jinak sdílenou technologií) - a nebránit vzájemnému propojování poskytovatelů (a vůbec autonomních systémů) mezi sebou, protože Internet je od začátku zajímavý právě tím, že vždy existuje nějaká alternativní trasa: v podstatě, regulační omezení by měly chránit pouze ty spotřebitele, kteří nejsou sami autonomními systémy (jde o technický pojem Internetu) a nemohou sami řídit svůj routing. Ti, kdo jsou samo schopni řídit svůj routing, mají vždy na vybranou mezi více cestami, a volný trh v tomto případě funguje prakticky „v reálném čase“ a jakékoliv jeho regulační omezování je nakonec zneužitelné ve prospěch velkých hráčů (kteří mají nakonec stejně vždy více peněz na právníky).

Navíc je dobré si povšimnout, že regulace by se měla týkat pouze placených služeb - pokud se Google nebo Facebook rozhodnou samy zaplatit přístupovým sítím za to, že tyto sítě budou nabízet k těmto portálům přístup zdarma (a toto nelze cca tak do dvou let vyloučit), tak v podstatě podle mě je kontraproduktivní toto jim zakazovat, a nutit operátory vybírat poplatky i za připojení do sítí, které si samy přejí být dostupné zdarma (jinými slovy: předpokládám do budoucna zcela bezplatný internet a poplatky pouze za zřízení přípojného místa nebo za zcela nadstandardní služby... je to v podstatě nevyhnutelný vývoj)

Otázka 9

Question 9: If the objective referred to in Question 8 is retained, are additional measures needed to achieve it? If so, should such measures have a voluntary nature (such as, for example, an industry code of conduct) or a regulatory one?

Odpověď: Měly by zde fungovat standardní regulační mechanismy proti krácení práv

zákazníka, uzavírání kartelových dohod a vzniku monopolů. Dále by se měl definovat systém jednoznačných ochranných označení („připojení k Internetu“, rychlost apod.), které nedovolí zákazníka uvést v omyl pomocí marketingového triku, který těží z technické neznalosti.

- z hlediska poskytovatele rozhodně souhlas - nakonec bohatě stačí, aby se tomu, co není Internet, nesmělo říkat Internet, a lidi už pak případně sami pochopí (nebo rozhodnou), že to je nebo není to, co opravdu chtějí. A zejména bych doporučil, aby jakákoliv inzerce propagující asymetrické služby (ADSL, kabelovky) musela obsahovat dostatečně výrazné varování, že inzerovaná služba je za danou službu asymetrická, a že upload je omezen (případně dokonce uměle omezen).

Otázka 10

Question 10: Are the commercial arrangements that currently govern the provision of access to the internet adequate, in order to ensure that the internet remains open and that infrastructure investment is maintained? If not, how should they change?

Odpověď: zavést následující:

- systém ochranných označení
- zákaz zasahovat do komunikace cenzurou, blokováním/omezováním rychlosti/latence na určitých protokolech apod. proti vůli zákazníka
- zrušit zákony, podle kterých je samotné držení některých typů informací trestné
- ujasnit, že práci ISP není cenzura a blokování obsahu nelegálního obsahu

Otázka 11

Question 11: What instances could trigger intervention by national regulatory authorities in setting minimum quality of service requirements on an undertaking or undertakings providing public communications services?

Odpověď: Zasah regulatora/statního organu by měl mít možnost vyvolat každý uživatel v případě, že provider nedodržuje smluvní podmínky/zákony (předpokladám uzákonění pravidel o neutralitě). Podle závaznosti porušení by měla hrozit pokuta v % obrátu až odebrání ZL/licence/...

- Toto je poněkud zneužitelné. Měl by existovat nezávislý arbitr, každopádně. (Ve skutečnosti: např. pokud by podnět podal zákazník, který by se chtěl „mstít“ za to, že ho poskytovatel odpojil pro neplacení poplatků za připojení, tak by bylo snadné zejména menšího hráče na trhu tímto zcela zničit). Z hlediska poskytovatelů připojení je nejlepší ochranou zákazníka zajištění toho, že si zákazník může vybírat mezi různými poskytovateli připojení na volném trhu, a že v případě nespokojenosti může snadno podat výpověď.
- Protože velcí hráči často financují rozvoj sítě z vlastních úvěrů či z peněz investorů a poskytují připojení za v podstatě dumpingové ceny výměnou za podpis smlouvy na dobu určitou, tak by ovšem bylo velice zajímavé, kdyby zákazník měl možnost vymoci si jako kompenzaci za porušení neutrality operátorem zrušení této smlouvy na dobu určitou (toto by neomezovalo malé hráče, kteří obvykle získávají zákazníky právě tím, že nevyžadují podpis smlouvy na dobu určitou a umožňují zákazníkům užívání služby kdykoliv ukončit bez udání důvodu). (logické by bylo i vrácení částky zaplacené za období, kdy byla síťová neutralita porušena).
- požadovat zákaz činnosti ISP porušujícího neutralitu by potenciálně mohlo snížit

konkurenci na trhu a mohlo by to přispět k tomu, že zákazník si pak nebude moci vybírat z nabídky více poskytovatelů, kteří si vzájemně konkurují

Otázka 12

Question 12: How should quality of service requirements be determined, and how could they be monitored?

Odpověď: Kvalita služeb musí být jednoznačně definována ve smluvních podmínkách (minimální kvalita samozřejmě, ideálně prostřednictvím standardizovaného značení uvedeného v předchozích odpovědích) a monitoruje si ji každý uživatel sám. Pokus ISP takový monitoring neuzná, nastoupí měření onoho státního orgánu. Způsob měření by měl být samozřejmě přesně definován a měl by postihovat co nejširší způsoby využívání sítě, nikoli jen jeden konkrétní protokol.

Otázka 13

Question 13: In the case where NRAs find it necessary to intervene to impose minimum quality of service requirements, what form should they take, and to what extent should there be co-operation between NRAs to arrive at a common approach?

Odpověď:

Spíše než plošný zákaz pokládám za vhodné, aby se mohl zákazník dožadovat vrácení poplatku za využívanou službu (nebo žádat o převod zaplacené částky na další období). toto je totiž běžná praxe malých poskytovatelů (ti takovéto kompenzaci často nabízí sami, aby si udrželi nespokojené zákazníky). důležitý by ale byl vznik nezávislých, neutrálních arbitrářů, jejichž autoritu by uznávali všechny zúčastněné strany

Otázka 14

Question 14: What should transparency for consumers consist of? Should the standards currently applied be further improved?

Zprv by se služby, které poskytují cenzurované připojení k Internetu, neměly nazývat Internet. Za druhé by měl mít zákazník přehledné informace o nejnižších garantovaných rychlostech, za jejichž porušení by mohl smlouvu vypovědět. Zákazník by měl mít k dispozici všechny údaje, které jsou rozhodné pro podepsání smlouvy a ukončení smluvního vztahu by nemělo být zbytečně komplikováno, jako to komplikuje společnost Telefonica O2.

Zákazník by měl být informován, že jeho aktivity na Internetu jsou permanentně sledovány podle směrnice o uchování údajů.

Otázka 15

Question 15: Besides the traffic management issues discussed above, are there any other concerns affecting freedom of expression, media pluralism and cultural diversity on the internet? If so, what further measures would be needed to safeguard those values?

Trebas konečne povolit IDN v plnem rozsahu na vseh TLD.

Dvě nejhorší věci, které tíží Internet, jsou blokování obsahu filtrováním a hromadné

sledování aktivit uživatelů na Internetu. Obě jsou v demokratické společnosti nepřijatelné a nová směrnice by je měla zakázat.

kci/cons/neutrality.txt · Poslední úprava: 2010/10/17 13:48 autor: Jakub Michalek